

deri, at det Antal supplerende Mandater, man skal have for at kunne virke med Sikkerhed, skal være nogenlunde stort, og hvis man altsaa ikke vil gaa over de 132 Folketingsmænd, vil der være Nødvendighed for noget at formindske det Antal Folketingskredse, som vi i Øjeblikket har. Nu maa jeg tilstaa, at jeg personlig ikke vilde være nogen som helst Skrupler ved at gaa over de 132 Folketingsmænd. Jeg ved, at mange Medlemmer og mange Vælgere har Bekymringer paa dette Punkt; men jeg kan ikke se andet, end at denne Bekymring i Virkeligheden er udsprunget af en Følelse af, at Rigsdagsmænd overhovedet er af det onde, at denne Følelse er fremkommet ved en Slags hypnotisk Paavirkning fra de Sider, hvor man i det hele har været uvillig stemt overfor Rigsdagsarbejdet og Rigsdagsgerningen. Jeg tror, at Rigsdagen, og ikke mindst Folketinget, vinder i Betydning derved, at det er nogenlunde talrigt. Vi skal selvfølgelig ikke gaa til Yderligheder, men det forekommer mig, at hvis andre Grunde talte for, med en Bevarelse af det nuværende Antal Folketingskredse, at tilføje til Udligning af de Uretfærdigheder, der ved almindelige Valg i Enkeltmandskredse fremkommer, et nogenlunde anseligt Antal Mandater, vilde det være rimeligt og fornuftigt, at gøre det, der findes ikke Grunde af virkelig Vægt, der kan anføres derimod, saa vidt jeg kan se. Man kunde desuden gøre det saaledes, at man lod det supplerende Antal Mandater for Personernes Vedkommende udpege ved en Fremgangsmaade svarende til den, som er tænkt anvendt for de 12 Medlemmers Vedkommende i Landstinget. Men alt dette skal jeg nu ikke gaa ind paa, det er Ting, som vi i Øjeblikket ikke kan drøfte nærmere, fordi Grundlaget for en saadan Ordning maa gives ved en Forandring af Grundlovsforslaget. Jeg har kun villet pege derpaa, fordi det har megen Betydning — om man tager et saadant Antal supplerende Mandater — for den Maade, hvorpaa man maa se paa Fordelingen af Folketingskredsene og paa det Omvalgssystem, som skal anvendes, hvad enten det nu bliver af den ene eller den anden Karakter. Hvis man træffer en Ordning af denne nye Art, vil jeg ønske, at denne med Hensyn til alt, hvad Vælgerne selv skal foretage, maa holdes saa nær op til de tilvante Former som paa nogen Maade muligt.

Hermed har jeg gjort de Bemærkninger, jeg syntes, der var Grund til at fremføre overfor det foreliggende Lovfor-

slag. Jeg vil blot ønske, at den Bekymring med Hensyn til Folketingsvalgkredsens Fordeling, som kom til Orde fra den ærede Ordfører for Regeringspartiet, det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), maa blive overvundet, og jeg vil i det hele ønske, at Arbejdet i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat om dette Lovforslag, maa blive af en saadan Karakter, at man fra alle Sider gaar ud fra, at det, det drejer sig om her, er at naa et Resultat i Forstaaelse. Netop med Hensyn til Valglove, Valgkredsfordeling og Valgmetoder er det uheldigt, at Partier ved Afgørelsen staar imod hinanden. Det er klart, at Partier maa staa imod hinanden, naar det gælder de grundlæggende Bestemmelser i en Grundlov; der er der Uenighed i selve Samfundsopfattelsen og i Meningerne om, hvorledes Magten i Landet skal fordeles. Men naar dette er afgjort, synes det mig, at den tekniske Udformning af, hvorledes man bedst gennemfører Valgloven og opnaar Resultater, der svarer til det, som er angivne i Grundlovsreglerne, og som svarer til Befolkningens virkelige Stemning, er et Omraade, hvor Partierne maa kunne samarbejde, og hvor man maa kunne løse Spørgsmaalene i Forstaaelse, saa at intet af Partierne skal kunne mene at være forurettet ved en Fordeling, der i den ene eller den andens Interesse foretages i Strid med Retfærdighedens Grundsætninger. Jeg haaber altsaa, paa en Forhandling, hvor det kan ende med, at vi enes om denne Sag, og at ikke den ene eller den anden Gruppe af Partierne kommer til at stemme de andre over.

Dinesen: Jeg skal begynde med en lille Bemærkning om det foreliggende Lovforslag, som jeg anser for i nogen Maade at være af fundamental Karakter. Jeg har før haft Lejlighed til at udtale denne Betragtning og har ogsaa paa anden Vis henledt Opmærksomheden paa det, jeg her ønsker at gøre gældende. Jeg anser det for rigtigt, at man gik bort fra at lægge Folketallet til Grund for Fordelingen af Folketingskredsene og derimod lagde Vælgertallet til Grund. Jeg synes, at det rent praktiske Hensyn, som taler til Fordel for dette, er tilstrækkeligt til, at det maa anses for at være rigtigt, nemlig at medens vi kun holder Folketælling med Aars Mølletrum — en Folketælling er kostbar og volder megen Ulejlighed —, saa optælles Landets Vælgere hvert Aar. Efter min Opfattelse vil det derfor være langt lettere at lægge Vælgertallet til Grund for Valg-